

קבלת פנים לה' והג' שטרונים בבית-העם

באולם וכל הקהל קם לקראתם ויפגשם במחית-
אות כפים.

הי"ר של בית-העם מר י. קרניאל פתח את האספה בדברים קצרים ומסר את הנשיאות לד"ר מו י א שהוא איש ירושלים, אחד החברים והעוזרים הראשונים של בית-העם ושהמציא את השם "בית-העם" למוסד זה בראשון-לציון (ירמיה מ"ט).

הנשיא דבר על פעולותיו הכבירות של הנדיב לטובת ההבראה בא"י ע"י יסוד תחנת הבריאות לפני שתיים-עשרה שנה, שעברה ל"הדסה" ועבורתו הגדולה להצלת התינוקות ע"י יסוד תחנות-טיפול ביונקים באמצעות "הדסה" בירושלים. הוא דבר על ערך בית-העם בירושלים וסיים את נאומו בברכת: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו. (מחיאות כפים).

אחריו דבר הפרופ. ג. סלושץ ע"א חשיבותה הגדולה של משפחת שטרונים בעיר לם, נדיבותו ונשמתו היהודית והעדינה של האורה, מדיניותו הגדולה של אוסקר שטרונים שיבקר בקרוב את א"י. הוא דבר על ערך בית-העם שהוא מוסד העומד מחוץ לכל המפלגות בעירנו ומשמש בית-עם במלוא מובן המלה לכל החברים וביחוד להחלוצים הבאים לעירנו. (מח"ב).

מר סילמן נאם בקצרה והשוה את הנדיב מר נתן שטרונים לנתן-הנביא, ולסוף דבר מר דוד יליון דברים אחדים יפים בשפתו העברית היפה, השוה אותם למשה מונטיי פיורי ורעיתו שבקרו אף הם כמותם א.

בשעה שהנהלה הציונית והצעירים חגגו את ה"כח" והספורט בירושלים, חגג בית-העם בשבת זו את האורה הגדול מר נתן שטרונים ורעיתו הכבודה.

בשעה שלש אה"צ נערכה להם קבלת-פנים נהדרה, שעדיין לא נראתה כמותה בין כתלי בית-העם. הבמה היתה מקושטת לכבוד היום, בדגלי-ציון ומגני-דוד שמתוכם בלטו המלים באותיות מזהירות: "יהי נתינו שטרונים!" ובין השטיחים וענפי הדקל הופיעה תמונתו היפה של הנדיב; גם האולם היה מקושט בירק ותמונות אנשי-השם שלנו.

בין הקהל שנהר אתמול אל בית-העם היו מסלתה ושמנה של העיר. על הבמה ישבו באמצע הנדיב ורעיתו, לימינם: הר"ר א. מזיא, ד"ר כ. טננבוים (מנהל הדסה) ד"ר זלקינד ורעיתו פרופיסור סלושץ ומר א. אלמאליח, ולשמאלם: הגברת יונה בלומנר-פלד, גברת חמדה בן-יהודה, האדון והגברת דוד יליון, הפרופ. ג. שץ ומרדכי בן-הלל הכהן. באולם נראו כמעט כל חברי בית-העם ומשפחותיהם וביניהם גם אורחים מוזמנים ה"ה ישראל בלומנפלא, גברת דיי, ד"ר מוהליבר, ד"ר ביהם, ד"ר אליאש, מר ברסקי, מר איזקסון ורעיתו, מר לואים קנטור, הא' והגברת זליג ויצמן, השופט משה זאלירן ורעיתו, האדון זלמן בן-טובים ועוד נכבדים רבים.

בשעה שלש ורבע בדיוק, נראו האורחים

וסביכם מנכבדי הקהל, הנשיא וחברי ועד בית-העם ושתו עמם "לחיים". הגברת שטרונים הביעה להם את תודתה על הפגישה היפה הזו וה' נתן שטרונים שוחח בידירות עם הקהל שהיטיב את לבו במגדנות ובמשקאות.

בשעה ארבע וחצי עזבו האורחים בלית הקהל את בית-העם מתוך התרוממות הרוח ושביעת-רצון גמורה מהחגיגה.

ראוי לציון, כי ועד בית-העם ידע לערך פגישה נהדרה כראוי לאורחים הגדולים האלה, הודות למרץ הרב שהשקיעו כל חבריו: היו"ר מר קרניאל ויתר החברים ה"ה י. ויסבלום (חבצלת), מ. אוסטרובסקי (מברד) בן-דוד, הנברות: בורשטיין ואפשטיין וה' דינג ויחיאל כהן (הפקיד). בית-העם הוא מוסד צבורי מועיל ומתראוי שיבנה בעירנו בית-העם גדול ורחב שלנו שיהיה לתפארה בעירנו.

ארץ-ישראל וסיום את הברכה: "שתולים בבית ה' בחצרות אלהנו יפריחו". גם היו"ר מר קרניאל הוסיף דברים מעטים בענין בית-העם.

אז יקום הנדיב הישיש ובדברים קצרים היוצאים מן הלב הביע את תודתו לקהל הנכבד שבא לחג אותו בבית-העם. הלומה, הלום-חיוי, נתגשם הפעם להפגש עם אחיו בירושלם, והבטיח כי בעוד שנה ישוב הנה ויראה אז הקהל את פעולותיו לטובת עירנו.

מר י. הומה, שתרגם את דברי כל הנואמים העבריים לאנגלית, מסר את דברי הנדיב לעברית והקהל פגש את דבריו במחיאת כפים רועשת.

אחרי שירת "התקוה", הוזמן הקהל אל המזנון היפה שהיה מוכן בשני האולמים הגדולים אשר באגף השמאלי של בית-העם. מסביב לשלחן מקושט ישבו שני האורחים